

EL MELICACO BURLETA (2) MISTERIS

Un relat de: [Jacques Fiston](#)

MISTERIS (Expedient Ç)

PRIMER MISTERI: Fa uns dies necessitava unes tisores de punta molt fina per retallar amb precisió uns papers. Vaig anar a buscar-les al calaix on les guardo habitualment i no hi eren. Vaig remenar el calaix doncs algunes vegades queden amagades entre altres objectes o sota algun paper. Res. Vaig preguntar si algú de casa les havia agafat i la resposta per part de tots els membres de la família va ser unànime: ningú havia tocat les tisores. Acte seguit vaig tornar a revisar el calaix, aquesta vegada de forma més metòdica. El resultat va ser el mateix. Vaig buscar-les en els altres calaixos, vaig remenar mitja casa, tots els llocs possibles i els impossibles. Les tisores havien desaparegut sense deixar rastre.

Vaig suposar que el dia menys pensat i sense buscar-les apareixerien en qualsevol racó.

Ja m'havia oblidat de les tisores quan al cap d'una bona estona vaig obrir el calaix per agafar una altra cosa i, què creieu que hi havia damunt de tots els papers? Les tisores! Us ho juro! Estaven allí! No feia ni mitja hora que ho havia remenat tot i no vaig trobar res: no hi eren! Cosa de follets o de bruixes. Tot un misteri.

SEGON MISTERI: Us heu adonat que les bombetes es desenrosquen soles? Tot d'un plegat el llum comença a fer pampallugues i simplement és que la bombeta s'ha afluixat. Però com?. És a conseqüència de la rotació de la terra? És que l'electricitat produeix un efecte magnètic que sumat a la força de gravetat imprimeix un moviment de rotació en sentit contrari a les agulles del rellotge i la bombeta s'afluixa? El més bo és que quan es fon una bombeta i l'has de canviar, costa Déu i ajuda per treure-la del porta làmpades, està incrustada. Tot plegat ben misteriós.

TERCER MISTERI: Aquest és un dels grossos. Tots ens hem trobat amb retencions a la carretera o a l'autopista. Descartem les retencions habituals a les rondes, al nus del Papiol i a les entrades a Barcelona els matins dels dies laborables. Em refereixo a quan anem de viatge o fem una sortida familiar de cap de setmana. Estàs conduint tranquil·lament i, tot d'una, patapam! Tots aturats. Comences a fer suposicions sobre el motiu d'aquell embús: devem estar a prop del peatge, hi deu d'haver hagut algun accident, potser hi ha un control policial... i així durant vint minuts. Mires endavant i veus una cua de cotxes que no saps on s'acaba, ho fas pel retrovisor i el mateix. Para i engega, para i engega, fins que no saps ben bé com, allò comença a bellugar-se i en dos minuts la circulació és fluida i amb pocs cotxes. Què ha passat? Mires observes amb atenció per si hi ha algun indici de la causa del caos, però res de res. No hi havia cap accident, ni cap control, ni cap peatge. Perquè hi havia, doncs retenció? Què l'ha provocat? Ep, i on han anat tots aquells cotxes que hi havia davant teu? On s'han ficat? Perquè mires endavant i hi ha una quarta part dels vehicles que estaven com tu fent cua, i no hi ha cap sortida ni trencall per on puguin haver desaparegut. Un bon misteri.

QUART MISTERI: Aquest fa molta ràbia. Entres al supermercat; mentre poses la moneda al carro fas una ullada i veus que les tres noies de les caixes la fan petar perquè en aquell moment hi ha pocs clients. Fas la compra, que és ràpida perquè necessites poca cosa, i constates que el súper està pràcticament buit. Vas cap a les caixes i... Hi ha cua! Sí senyor, hi ha cua! Les tres caixeres estan ocupades i la gent porta el carro ple a vessar com si s'hagués d'acabar el món. D'on ha sortit tota aquella gent, quan hem entrat no hi havia ningú. És que els tenen amagats i quan veuen que vas a sortir, els treuen de l'amagatall per fer-te la punyeta? I això no s'acaba aquí. Després del desconcert inicial has de triar una de les cues. Fas complicats càlculs logístics per veure quina d'elles serà la més ràpida; et fixes amb la quantitat de productes per carro, la diligència de la caixa i diverses variables més. Quan has fet la tria, indefectiblement les altres cues van més ràpides que la teva! Això fa molta ràbia.

CINQUÈ MISTERI (I darrer per avui): Coneixeu algun capellà amb bigoti? De capellans n'hi ha de tota mena: alts, baixos, prims, grassos, afables, malcarats, de dretes, d'esquerres, independentistes, unionistes, etc. (En aquest sentit l'Església està preparada per a qualsevol eventualitat). Si us fixeu bé, cap d'ells porta bigoti! Si més no, jo no n'he vist mai cap. Alguns duen barba i la majoria van afaitats. Però bigoti? Fixeu-vos quan surten imatges d'aquelles congregacions de bisbes i cardenals, no n'hi ha ni un que dugui bigoti. Una vegada xerrant amb Mn. Joan Enric Vives, bisbe de la Seu i copríncep d'Andorra, li vaig preguntar sobre aquest tema. No em va saber donar resposta. El món és molt gran i de capellans n'hi ha molts, potser a l'altra punta del planeta n'hi ha un amb mostatxo, però per les nostres terres, ja us dic jo que no. Si en coneixeu algun o en sabeu la raó d'aquest misteri, si us plau, feu-m'ho saber.

Hi ha altres misteris (el de les dues portes obertes, la gent del matí, la son de quan et lledes...) però els deixo per una altra ocasió. Si coneixeu alguna situació insòlita o misteriosa, feu-me-la arribar, que la posarem a la llista de l'expedient Ç.

